

Sygn. akt IV KO 41/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 20 kwietnia 2021 r.,
w sprawie **T. J.**,
oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s.
inicjatywy przekazania do rozpoznania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w J. z dnia 26 lutego 2021 r., sygn.
akt II K (...), na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w J. wpłynął akt oskarżenia przeciwko T.J. o
popętnienie czynu zabronionego z art. 107 § 1 k.k.s.

Postanowieniem z 26 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy w J. zwrócił się do Sądu
Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.
Zdaniem organu występującego, przesłanką przemawiającą za przekazaniem
sprawy Sądowi wskazanemu w inicjatywie jest obecny stan zdrowia oskarżonego
T.J., który uniemożliwia mu dojazd do Sądu właściwego miejscowo, natomiast nie
wyklucza jego udziału w rozprawie przed Sądem w K., gdzie oskarżony mieszka
obecnie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w J. zasługiwała na uwzględnienie. Analiza akt sprawy wskazywała na konieczność odstąpienia od ogólnej zasady właściwości miejscowej, gdyż przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości.

Przez „dobro wymiaru sprawiedliwości”, jako wyłączną, ale i konieczną przesłankę zastosowania w danej sprawie określonej w art. 37 k.p.k. instytucji, należy rozumieć także potrzebę skutecznego przeprowadzenia procesu w sytuacjach, w których wydaje się to mało realne bez odstępstwa od reguły wynikającej z art. 31 § 1 k.p.k., a więc zasady właściwości miejscowej sądu. Stąd też, jeżeli ustalony i potwierdzony zły stan zdrowia oskarżonego w ogóle wyklucza możliwość jego uczestnictwa w procesie przed sądem miejscowo właściwym, odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego, bądź ocena tego stanu zdrowia nie jest aż tak kategoryczna, ale kondycja zdrowotna znacznie utrudnia jego obecność na rozprawie w tym sądzie, ze względu na narażanie zdrowia i życia tego oskarżonego na poważne niebezpieczeństwo, to wówczas „dobro wymiaru sprawiedliwości” wymaga, aby sprawę przekazać do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego.

W omawianej sprawie zaistniały tego rodzaju uwarunkowania. Opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych z 2 grudnia 2020 r., przeprowadzona na wniosek Sądu Rejonowego w J., jednoznacznie potwierdziła, że oskarżony z uwagi na stan zdrowia nie nadaje się do udziału w czynnościach sądowych poza miejscem zamieszkania, ale może uczestniczyć w rozprawie przed Sądem mającym siedzibę w K. – blisko miejsca jego zamieszkania.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, że zaniechanie decyzji o przekazaniu sprawy Sądowi położonemu blisko miejsca zamieszkania oskarżonego, wobec charakteru schorzeń T. J., spowodowałoby tylko dalszą przewlekłość postępowania i pogłębiło ryzyko w ogóle jego nieprzeprowadzenia, a stan taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K., z powodów podanych przez Sąd miejscowo właściwy, zagwarantuje jej szybsze rozpoczęcie i sprawny tok, a w konsekwencji umożliwi jej zakończenie w rozsądnym terminie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

